ESPAI DE NATURA

ELS ARBRES MONUMENTALS DE LA SÉNIA

Pau Gimeno Ballester



Carrasca Grossa

Es pot realitzar una excursió de tres hores aproximadament, en la qual en podríem contemplar fàcilment tres dels quatre que s'han citat en aquest article

La Sénia és un dels pobles de Catalunya amb major riquesa d'arbres monumentals declarats, ja que en el nostre terme municipal en podem trobar fins a quatre exemplars de quatre espècies diferents. Aquests són:

- **Pare Faig o Faig del Retaule** (Nom científic: *Fagus sylvatica*)

Té una alçada de 25 metres i un volt de canó (o perímetre del tronc a 1,3 m de terra) de 4 metres. El seu tret més destacable són les dimensions espectaculars de les seues arrels. Se n'ha estimat l'edat en uns 300 anys.

- **Pi Gros o Pi del Retaule** (Nom científic: *Pinus nigra* subsp. *salzmannii*)

És el pi negral més gran de Catalunya i el de major diàmetre de la Península Ibèrica (1,8 m). Té una alçada de 31,5 m, un volt de canó de 4,6 m, i ocupa un volum de 30 metres cúbics. Se li estima una edat entre els 500 i 700 anys, i diuen que s'ha salvat de la tala perquè fa de fita entre propietats.

- **Carrasca Grossa de les Vallcaneres** (Nom científic: *Quercus ilex*)

És, probablement, la Carrasca més grossa del Parc Natural dels Ports, amb una alçària de 16,5 m i un volt de la soca de 7 m. Actualment, presenta un aspecte decrèpit a causa del desarrelament parcial que ha sofert. Prop d'ella, just a baix del camí, hi ha una fonteta anomenada font de la Carrasca.

- **Teix de la Coscollosa** (Nom científic: *Taxus baccata*)

És un teix espectacular de 4,38 m de volt de canó i 14,5 m d'alçada. La seua edat pot arribar a superar els 1.000 anys. Es troba a la vora d'un dels senders de gran recorregut dels Ports, el GR-8.





Pare Faig

La Sénia és un dels pobles de Catalunya amb major riquesa d'arbres monumentals declarats, ja que en el nostre terme municipal en podem trobar fins a quatre exemplars de quatre espècies diferents

El pi i la carrasca són dos arbres típics del bosc mediterrani, adaptats perfectament a les característiques del clima del nostre territori, on poden haver-hi llargues èpoques de sequera i on les pluges cauen de forma concentrada en poc temps. En aquest terreny, són freqüents els incendis, després dels quals poden aparèixer ràpidament nous pins, que aniran creixent i donant ombra per al desenvolupament més lent de les carrasques.
En canvi, el faig és un arbre propi de climes centreeuropeus, i la fageda del Retaule és la que es troba més al sud del continent, i crea un microclima que manté humida la zona durant tot l'any. El teix es podria definir com un arbre fòssil, ja que és una mostra d'un passat en què la nostra zona tenia unes condicions climàtiques molt més humides i fresques.

La protecció dels arbres monumentals es basa en el Decret 214/1987, de 9 de juny, sobre declaració d'arbres monumentals, publicat en el DOGC 857 de 29 de juny de 1987. D'altra banda, la declaració concreta dels tres arbres de propietat privada (pi, faig i carrasca) es va efectuar per l'Ordre del Departament de Medi Ambient i Habitatge el 3 de desembre de 1992, mentre el Teix de la Coscollosa (de propietat pública) no es va protegir fins l'any 2005 (Ordre DMAH 228/2005).


Pi gros

Es pot realitzar una excursió de tres hores aproximadament de visita als arbres monumentals, en la qual en podríem contemplar fàcilment tres dels quatre que s'han citat en aquest article. Si visitem les Vallcaneres, on podem accedir per pista forestal des de l'embassament, podrem deixar el cotxe on trobem una cadena i anar passejant fins a la Carrasca Grossa, passar després pel Faig Pare i aturar-nos al Pi Gros de tornada al cotxe.
Si volem visitar el Teix de la Coscollosa, podem accedir-hi a través de la pista forestal que surt del poble de Fredes i deixar el cotxe a una de les dos portes que tanquen la Casa del Rei; des d'allà podem anar caminant cap al Barranc de la Coscollosa, per on baixa la sendera GR-8 que ens porta a l'arbre monumental.

El Parc Natural dels Ports ha editat un pòster amb els tretze arbres monumentals que es troben dintre dels seus límits, on s'hi pot trobar una fitxa descriptiva amb les característiques més destacades de cadascun.



